

Dziennik Urzędowy L 325

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 49
24 listopada 2006

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1726/2006 z dnia 23 listopada 2006 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1727/2006 z dnia 23 listopada 2006 r. ustalające refundacje wywozowe dla cukru białego i cukru surowego wywożonych w stanie nieprzetworzonym 3

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1728/2006 z dnia 23 listopada 2006 r. ustalające maksymalną refundację wywozową dla cukru białego w ramach stałego przetargu przewidzianego na mocy rozporządzenia (WE) nr 958/2006 5

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1729/2006 z dnia 23 listopada 2006 r. zmieniające załączniki I i III do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2377/90 ustanawiającego wspólnotową procedurę dla określania maksymalnego limitu pozostałości weterynaryjnych produktów leczniczych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego w odniesieniu do firokoksybu i triklabendazolu ⁽¹⁾ 6

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1730/2006 z dnia 23 listopada 2006 r. dotyczące dopuszczenia kwasu benzoesowego (VevoVital) jako dodatku paszowego ⁽¹⁾ 9

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1731/2006 z dnia 23 listopada 2006 r. w sprawie szczególnych zasad stosowania refundacji wywozowych w odniesieniu do niektórych konserw z wołowiny i cielęciny 12

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1732/2006 z dnia 23 listopada 2006 r. ustanawiające refundacje wywozowe dla syropów i niektórych innych produktów w sektorze cukru wywożonych w stanie nieprzetworzonym 15

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1733/2006 z dnia 23 listopada 2006 r. ustalające stawki refundacji do niektórych produktów sektora cukru wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu 17

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1734/2006 z dnia 23 listopada 2006 r. w sprawie wydawania pozwoleń na wywóz w sektorze wina 19

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1735/2006 z dnia 23 listopada 2006 r. w sprawie przekazanych ofert na wywóz jęczmienia w ramach przetargu, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 935/2006 ..	20
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1736/2006 z dnia 23 listopada 2006 r. w sprawie przekazanych ofert na wywóz pszenicy zwyczajnej w ramach przetargu, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 936/2006	21

II Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa

Komisja

2006/798/WE:

- ★ Decyzja nr 1/2006 z dnia 29 września 2006 r. Komitetu ustanowionego na mocy Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie wzajemnego uznawania dotycząca wprowadzenia zmian do rozdziału 11 załącznika 1 22

2006/799/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 3 listopada 2006 r. ustanawiająca zmienione kryteria ekologiczne i związane z nimi wymogi dotyczące oceny i weryfikacji w odniesieniu do przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego polepszaczom gleby (notyfikowana jako dokument nr C(2006) 5369) ⁽¹⁾ 28

2006/800/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 23 listopada 2006 r. zatwierdzająca plany zwalczania klasycznego pomoru świń u dzików i szczepień interwencyjnych dzików w Bułgarii (notyfikowana jako dokument nr C(2006) 5468) ⁽¹⁾ 35

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1726/2006

z dnia 23 listopada 2006 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 24 listopada 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 listopada 2006 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 23 listopada 2006 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	67,2
	096	65,2
	204	29,0
	999	53,8
0707 00 05	052	138,0
	999	138,0
0709 90 70	052	166,8
	204	111,0
	999	138,9
0805 20 10	204	64,8
	999	64,8
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	67,6
	400	77,8
	999	72,7
0805 50 10	052	52,9
	388	46,4
	528	34,4
	999	44,6
0808 10 80	388	107,1
	400	97,5
	404	97,0
	720	96,7
	800	152,5
	999	110,2
0808 20 50	052	87,8
	720	51,2
	999	69,5

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 750/2005 (Dz.U. L 126 z 19.5.2005, str. 12). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1727/2006**z dnia 23 listopada 2006 r.****ustalające refundacje wywozowe dla cukru białego i cukru surowego wywożonych w stanie nieprzetworzonym**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 32 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że różnica między cenami na rynku światowym na produkty wyszczególnione w art. 1 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia a cenami na te produkty na rynku wspólnotowym może być objęta refundacją wywozową.
- (2) Biorąc pod uwagę aktualną sytuację na rynku cukru, refundacje wywozowe powinny być ustalone zgodnie z zasadami i niektórymi kryteriami przewidzianymi w art. 32 i 33 rozporządzenia (WE) nr 318/2006.
- (3) Artykuł 33 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że ze względu na sytuację na rynku światowym lub szczególne wymagania niektórych rynków może zaistnieć konieczność zróżnicowania refundacji w zależności od miejsca przeznaczenia.

- (4) Refundacją mogą być objęte jedynie te produkty, które są dopuszczone do swobodnego przepływu wewnątrz Wspólnoty i które spełniają wymogi rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

- (5) Celem negocjacji prowadzonych w ramach Układów Europejskich między Wspólnotą Europejską a Rumunią i Bułgarią jest w szczególności liberalizacja handlu produktami objętymi wspólną organizacją danego rynku. W przypadku obu krajów refundacje wywozowe powinny być zatem zniesione.

- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje wywozowe przewidziane w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 przyznaje się w odniesieniu do produktów i ilości określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 24 listopada 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 listopada 2006 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1585/2006 (Dz.U. L 294 z 25.10.2006, str. 19).

ZAŁĄCZNIK

Refundacje wywozowe do cukru białego i cukru surowego wywożonych w stanie nieprzetworzonym mające zastosowanie od dnia 24 listopada 2006 r. ^(a)

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1701 11 90 9100	S00	EUR/100 kg	18,23 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	S00	EUR/100 kg	18,23 ⁽¹⁾
1701 12 90 9100	S00	EUR/100 kg	18,23 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	S00	EUR/100 kg	18,23 ⁽¹⁾
1701 91 00 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,1982
1701 99 10 9100	S00	EUR/100 kg	19,82
1701 99 10 9910	S00	EUR/100 kg	19,82
1701 99 10 9950	S00	EUR/100 kg	19,82
1701 99 90 9100	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,1982

NB: Miejsca przeznaczenia są określone w następujący sposób:

S00: wszystkie miejsca przeznaczenia z wyjątkiem: Albanii, Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Bułgarii, Rumunii, Serbii, Czarnogóry, Kosowa, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii.

^(a) Ilości określone w niniejszym Załączniku nie mają zastosowania począwszy od dnia 1 lutego 2005 r. zgodnie z decyzją Rady 2005/45/WE z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie zawarcia i tymczasowego stosowania Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską zmieniającej Umowę pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. odnośnie przepisów znajdujących zastosowanie do przetworzonych produktów rolnych (Dz.U. L 23 z 26.1.2005, str. 17).

⁽¹⁾ Kwota ta ma zastosowanie w odniesieniu do cukru surowego z uzyskiem wynoszącym 92 %. W przypadku gdy uzysk wywożonego cukru surowego ma wartość inną niż 92 %, w odniesieniu do każdej przedmiotowej operacji wywozu należy mającą zastosowanie kwotę refundacji przemnożyć przez współczynnik przeliczeniowy, który otrzymuje się przez podzielenie uzysku wywożonego cukru surowego, obliczonego zgodnie z przepisami pkt III ust. 3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 318/2006, przez 92.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1728/2006**z dnia 23 listopada 2006 r.****ustalające maksymalną refundację wywozową dla cukru białego w ramach stałego przetargu przewidzianego na mocy rozporządzenia (WE) nr 958/2006**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 akapit drugi oraz akapit trzeci lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 958/2006 z dnia 28 czerwca 2006 r. w sprawie stałego przetargu w celu ustalenia refundacji wywozowej na cukier biały w roku gospodarczym 2006/2007 ⁽²⁾ wymaga, by ogłoszono częściowe przetargi.

(2) Zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 958/2006 oraz po dokonaniu analizy ofert przedstawionych w odpowiedzi na przetarg częściowy, zakończony

w dniu 23 listopada 2006 r., właściwym będzie ustalenie maksymalnych refundacji wywozowych dla tego przetargu.

(3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dla częściowego przetargu, który zakończył się w dniu 23 listopada 2006 r., maksymalna refundacja wywozowa dla produktu wymienionego w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 958/2006 wynosi 29,824 EUR/100 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 24 listopada 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 listopada 2006 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1585/2006 (Dz.U. L 294 z 25.10.2006, str. 19).

⁽²⁾ Dz.U. L 175 z 29.6.2006, str. 49.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1729/2006**z dnia 23 listopada 2006 r.****zmieniające załączniki I i III do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2377/90 ustanawiającego wspólnotową procedurę dla określania maksymalnego limitu pozostałości weterynaryjnych produktów leczniczych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego w odniesieniu do firokksybu i triklabendazolu****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

szczenie triklabendazolu w tym załączniku w odniesieniu do mięśni, tłuszczu, wątroby i nerek wszystkich przeżuwaczy, z wyjątkiem zwierząt, których mleko jest przeznaczone do spożycia przez ludzi.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2377/90 z dnia 26 czerwca 1990 r. ustanawiające wspólnotową procedurę określania maksymalnego limitu pozostałości weterynaryjnych produktów leczniczych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2 i art. 4 ust. 3,

(4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (EWG) nr 2377/90.

uwzględniając opinie Europejskiej Agencji Leków wydane przez Komitet ds. Weterynaryjnych Produktów Leczniczych,

(5) Przed rozpoczęciem stosowania niniejszego rozporządzenia należy przewidzieć odpowiedni okres w celu umożliwienia państwom członkowskim dostosowania zezwoleń na wprowadzenie do obrotu omawianych weterynaryjnych produktów leczniczych wydanych zgodnie z dyrektywą 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych, które może okazać się konieczne w świetle niniejszego rozporządzenia ⁽²⁾.

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Wszystkie substancje czynne farmakologicznie stosowane we Wspólnocie w weterynaryjnych produktach leczniczych przeznaczonych do podawania zwierzętom hodowanym w celu produkcji żywności powinny być oceniane zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 2377/90.

(6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Weterynaryjnych Produktów Leczniczych,

(2) Po rozpatrzeniu wniosku o określenie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości firokksybu u koniowatych oraz aby umożliwić zakończenie naukowego zatwierdzania badań, uznaje się za właściwe umieszczenie firokksybu w załączniku III do rozporządzenia (EWG) nr 2377/90 w odniesieniu do koniowatych.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załączniki I i III do rozporządzenia (EWG) nr 2377/90 zmienia się zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

(3) Substancja triklobendazol jest obecnie ujęta w załączniku I do rozporządzenia (EWG) nr 2377/90 w odniesieniu do mięśni, nerek i wątroby bydła i owiec, z wyjątkiem zwierząt, których mleko jest przeznaczone do spożycia przez ludzi. Po rozpatrzeniu wniosku o zmianę najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości uznaje się za właściwe umie-

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Rozporządzenie stosuje się od dnia 21 stycznia 2007 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1451/2006 (Dz.U. L 271 z 30.9.2006, str. 37).

⁽²⁾ Dz.U. L 311 z 28.11.2001, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/28/WE (Dz.U. L 136 z 30.4.2004, str. 58).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 listopada 2006 r.

W imieniu Komisji
Günter VERHEUGEN
Wiceprzewodniczący Komisji

Załącznik

A. Do załącznika I do rozporządzenia (EWG) nr 2377/90 dodaje się następującą substancję:

- 2. Środki przeciwpasożytnicze
- 2.1. Środki przeciw endopasożytom
- 2.1.3. Benzimidazole i probenzimidazole

Substancja(-e) czynna(-e) farmakologicznie	Pozostałość znacznikowa	Gatunki zwierząt	Najwyższy dopuszczalny poziom pozostałości	Tkanki docelowe
„ Triklabendazol ”	Suma ekstraktywnych pozostałości, które mogą być utleniane do ketotriklabendazolu	Wszystkie przeżuwacze ⁽¹⁾	225 µg/kg 100 µg/kg 250 µg/kg 150 µg/kg	mięśnie tłuszcz wątroba nerka

⁽¹⁾ Nie stosować u zwierząt, których mleko jest przeznaczone do spożycia przez ludzi.”.

B. Do załącznika III do rozporządzenia (EWG) nr 2377/90 dodaje się następującą substancję:

- 5. Środki przeciwzapalne
- 5.1. Niesterydowe leki przeciwzapalne
- 5.1.4. Sulfonowane laktony fenylowe

Substancja(-e) czynna(-e) farmakologicznie	Pozostałość znacznikowa	Gatunki zwierząt	Najwyższy dopuszczalny poziom pozostałości	Tkanki docelowe
„ Firokoksyb ” ⁽¹⁾	Firokoksyb	Koniowate	10 µg/kg 15 µg/kg 60 µg/kg 10 µg/kg	mięśnie tłuszcz wątroba nerka

⁽¹⁾ Tymczasowy najwyższy dopuszczalny poziom pozostałości wygasa dnia 1 lipca 2007 r.”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1730/2006**z dnia 23 listopada 2006 r.****dotyczące dopuszczenia kwasu benzoesowego (VevoVital) jako dodatku paszowego****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 przewiduje dopuszczenie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt i podstawy oraz procedury wydawania takich zezwoleń.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 złożony został wniosek w celu uzyskania zezwolenia na środek określony w załączniku. Wnioskowi towarzyszyły dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane w art. 7 ust. 3 tego rozporządzenia.
- (3) Wniosek dotyczy dopuszczenia preparatu kwasu benzoesowego (VevoVital) jako dodatku paszowego dla prosiąt odstawionych od maciory, celem sklasyfikowania go w kategorii „dodatki zootechniczne”.
- (4) Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) stwierdził w opinii z dnia 9 grudnia 2005 r., że kwas benzoesowy (VevoVital) nie ma negatywnego oddziały-

wania na zdrowie zwierząt, ludzi ani na środowisko naturalne ⁽²⁾. Ponadto stwierdził, że kwas benzoesowy (VevoVital) nie stanowi żadnego innego zagrożenia, które zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 wykluczałoby wydanie zezwolenia. Zgodnie z tą opinią stosowanie tego preparatu poprawia parametry wydajności, takie jak stosunek przyrostu masy ciała do oszczędności na paszy u prosiąt. Urząd w swojej opinii zaleca podjęcie odpowiednich środków zapewniających bezpieczeństwo użytkownika. Jego zdaniem nie ma potrzeby wprowadzania konkretnych wymogów dotyczących monitorowania rynku po wprowadzeniu preparatu do obrotu. W opinii tej poddaje się również weryfikacji sprawozdanie z metody analizy dodatku paszowego w paszy, przedłożone przez wspólnotowe laboratorium referencyjne określone w rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003. Ocena preparatu pokazuje, że warunki zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy dopuścić stosowanie preparatu, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Preparat wyszczególniony w załączniku, należący do kategorii dodatku „dodatek zootechniczny” i do grupy funkcjonalnej „inne dodatki zootechniczne”, jest dopuszczony jako dodatek stosowany w żywieniu zwierząt przy zachowaniu warunków określonych w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, str. 29. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 378/2005 (Dz.U. L 59 z 5.3.2005, str. 8).

⁽²⁾ Opinia Panelu Naukowego ds. Dodatków Paszowych oraz Środków lub Substancji Wykorzystywanych w Paszach dla Zwierząt dotycząca bezpieczeństwa i skuteczności produktu VevoVital® stosowanego jako dodatku paszowego dla prosiąt odstawionych od maciory zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003. Przyjęta dnia 30 listopada 2005 r. *The EFSA Journal* (2005) 290, str. 1–13.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 listopada 2006 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

Załącznik

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1731/2006**z dnia 23 listopada 2006 r.****w sprawie szczególnych zasad stosowania refundacji wywozowych w odniesieniu do niektórych konserw z wołowiny i cielęciny**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 12,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2388/84 z dnia 14 sierpnia 1984 r. w sprawie szczególnych zasad stosowania refundacji wywozowych do niektórych konserw z wołowiny i cielęciny ⁽²⁾ ustanowiło warunki, w których może zostać przyznana szczególna refundacja w odniesieniu do konserw mięsnych objętych kodem CN 1602 50 31 i CN 1602 50 39 wywożonych do krajów trzecich.
- (2) W szczególności przewiduje się, że wyżej wymienione konserwy muszą być wyprodukowane w ramach systemu przewidzianego w art. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 565/80 z dnia 4 marca 1980 r. w sprawie zaliczek na poczet refundacji wywozowych do produktów rolnych ⁽³⁾.
- (3) Zasady i warunki wprowadzania zaliczek na poczet refundacji wywozowych do produktów przetworzonych w ramach systemu przewidzianego w art. 4 rozporządzenia (EWG) nr 565/80 zostały określone w rozdziale 3 tytułu II rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/1999 z dnia 15 kwietnia 1999 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych ⁽⁴⁾.
- (4) Środki ustanowione rozporządzeniem (EWG) nr 565/80 oraz odpowiednie środki stosowania, przewidziane w rozdziale 3 tytułu II rozporządzenia (WE) nr 800/1999 i rozporządzenia (EWG) nr 2388/84, zostały uchylone rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1713/2006.
- (5) Ponadto przewiduje się, że aby skorzystać z refundacji wywozowej, wyżej wymienione konserwy muszą zostać wyprodukowane na bazie wołowiny i cielęciny pocho-

dzącej ze Wspólnoty i zawierać minimalną procentową ilość wołowiny i cielęciny, z wyjątkiem podrobów i tłuszczu.

- (6) W celu zagwarantowania produkcji konserw kwalifikujących się do refundacji wywozowych wyłącznie z wołowiny i cielęciny pochodzącej ze Wspólnoty, zasadnicze znaczenie ma utrzymanie tej produkcji pod kontrolą organów celnych zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającym Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽⁵⁾ oraz dalsze uzależnienie wypłaty refundacji od spełnienia tego warunku.
- (7) W celu zwiększenia przejrzystości i skuteczności kontroli, zwłaszcza w przypadku kontroli *a posteriori*, należy przewidzieć, że podmioty gospodarcze rejestrują i aktualizują informacje umożliwiające monitorowanie wykorzystywania wołowiny i cielęciny do produkcji konserw w zależności od partii produkcyjnej konserw.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mięsa Wołowego i Cielęcego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1**Zakres stosowania**

Nie naruszając przepisów rozporządzenia (WE) nr 800/1999, płatność refundacji wywozowej w odniesieniu do konserw objętych kodami CN 1602 50 31 9125, CN 1602 50 31 9325, CN 1602 50 39 9125 i CN 1602 50 39 9325 (zwanymi dalej „konserwami”) jest uwarunkowana spełnieniem warunków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 2**Warunki ogólne**

1. Konserwy mogą zostać objęte refundacją wywozową wyłącznie w przypadku, gdy zostały wyprodukowane pod nadzorem i kontrolą organów celnych w rozumieniu art. 4 pkt 13 i 14 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

2. Produkcja i wywóz muszą mieć miejsce w okresie obowiązywania świadectwa wywozowego zawierającego ustaloną zaliczkę na poczet refundacji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 221 z 18.8.1984, str. 28. Rozporządzenie uchylone rozporządzeniem (WE) nr 1713/2006 (Dz.U. L 321 z 21.11.2006, str. 11).

⁽³⁾ Dz.U. L 62 z 7.3.1980, str. 5. Rozporządzenie uchylone rozporządzeniem (WE) nr 1713/2006.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 102 z 17.4.1999, str. 11. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1713/2006.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 648/2005 (Dz.U. L 117 z 4.5.2005, str. 13).

Artykuł 3

Szczególne warunki dotyczące produkcji

1. Podmiot gospodarczy przedstawia organowi celnemu deklarację, w której wyraża chęć objęcia mięs kontrolą celną w sposób umożliwiający produkcję konserw i ich wywóz z refundacją.

Deklaracja ta wskazuje w szczególności ilości, cechy charakterystyczne i rodzaj mięs, które zostaną wykorzystane jako surowce, a także miejsca magazynowania.

Mięsa znajdują się w kartonach i są opatrzone etykietą w sposób zapewniający wyraźną rozpoznawalność i umożliwiającą łatwe stwierdzenie zgodności z dołączoną do nich deklaracją.

2. Od chwili przyjęcia deklaracji, o której mowa w ust. 1, mięsa i odpowiedni proces produkcyjny zostają objęte kontrolą celną. Na kontrolę tę składają się kontrole dokumentacji i kontrole na miejscu, które mogą być przeprowadzane w odniesieniu do mięs w chwili ich wprowadzenia do systemu, podczas ich magazynowania lub wprowadzenia do produkcji, a także w odniesieniu do stosownych dokumentów, a zwłaszcza tych określonych w ust. 7 i 8.

Artykuł 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 386/90 ⁽¹⁾ oraz art. 2 ust. 2, art. 3, 4, 5 i 6, art. 8 ust. 1 i 2, art. 11 akapit pierwszy i załącznik I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 2090/2002 ⁽²⁾ mają zastosowanie z uwzględnieniem niezbędnych zmian.

3. W oczekiwaniu na wprowadzenie do produkcji mięsa, o których mowa w ust. 1, są stale przechowywane w oddzielnych pomieszczeniach niż inne mięso wołowe i cielęce.

4. Podmiot gospodarczy prowadzi oddzielny rejestr przyjmowanej wołowiny i cielęciny przeznaczonej do produkcji konserw.

5. Podmiot gospodarczy powiadamia organ celny o miejscach i datach produkcji konserw oraz zgłasza ilość, cechy charakterystyczne i rodzaj wołowiny i cielęciny, które zostaną wykorzystane w tym celu.

6. Podczas produkcji konserw w hali produkcyjnej mogą znajdować się wyłącznie mięsa, o których mowa w ust. 1.

7. W odniesieniu do każdej partii wyprodukowanych konserw podmioty gospodarcze aktualizują rejestr, w którym wskazują:

a) rodzaj, cechy charakterystyczne i ilości mięs wykorzystanych jako surowiec; i

b) rodzaj, cechy charakterystyczne, ilość i typ konserw wyprodukowanych z tych mięs.

Informacje określone w lit. b) zostają, pod kontrolą celną, odpowiednio naniesione na każdą z deklaracji, o których mowa w art. 3 ust. 1.

Na potrzeby niniejszego ustępu przez partię konserw należy rozumieć grupę konserw wyprodukowanych jednocześnie i praktycznie w tych samych warunkach.

8. W miejscu produkcji przechowuje się dokładne przepisy na różne produkty objęte wnioskami o refundację w ramach niniejszego rozporządzenia. Dokumenty te, a także rejestry określone w ust. 7 podmioty gospodarcze przechowują w ciągu co najmniej trzech lat kalendarzowych następujących po roku produkcji. W razie potrzeby dokumenty te udostępniane są organom celnym do celów kontrolnych.

9. Wyprodukowane konserwy pozostają pod kontrolą celną do momentu opuszczenia terytorium celnego Wspólnoty lub do momentu dotarcia do miejsc przeznaczenia przewidzianych w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 800/1999.

Artykuł 4

Charakterystyka konserw

Konserwy muszą:

- być wyprodukowane z wołowiny i cielęciny pochodzącej ze Wspólnoty, i
- zawierać 80 % lub więcej wołowiny i cielęciny, z wyjątkiem podrobów i tłuszczu, i
- znajdować się w metalowych puszkach, których ciężar jednostkowy nie przekracza 2 500 gramów netto.

Ponadto na każdej puszcze umieszcza się w widoczny sposób wytłoczoną nazwę państwa członkowskiego, w którym produkt został wytworzony, w jednym z języków urzędowych tego państwa członkowskiego.

Artykuł 5

Dodatkowe środki kontroli

Państwa członkowskie określają bardziej szczegółowe środki kontroli dotyczące produkcji konserw i informują o nich Komisję. W szczególności dbają one o to, by wykluczyć wszelką możliwość zastąpienia używanych surowców lub przedmiotowych produktów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 42 z 16.2.1990, str. 6. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 163/94 (Dz.U. L 24 z 29.1.1994, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 322 z 27.11.2002, str. 4. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1454/2004 (Dz.U. L 269 z 17.8.2004, str. 9).

Artykuł 6**Formalności wywozowe**

1. Podczas wypełniania formalności celnych przy wywozie konserw organ celny wskazuje numer deklaracji, o których mowa w art. 3 ust. 1, na zgłoszeniach wywozowych, o których mowa w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 800/1999, oraz ilości i cechy charakterystyczne wywożonych konserw odpowiadających każdej deklaracji.

2. Po dokonaniu wywozowych formalności celnych deklaracje określone w art. 3 ust. 1, wypełnione zgodnie z art. 3

ust. 7 akapit drugi, oraz kopie deklaracji wywozowych są kierowane drogą administracyjną do organu powołanego do wypłaty refundacji wywozowych.

Artykuł 7**Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 listopada 2006 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1732/2006**z dnia 23 listopada 2006 r.****ustanawiające refundacje wywozowe dla syropów i niektórych innych produktów w sektorze cukru wywożonych w stanie nieprzetworzonym**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 32 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że różnica między cenami na rynku światowym na produkty wyszczególnione w art. 1 ust. 1 lit. c), d) i g) tego rozporządzenia a cenami na te produkty na rynku wspólnotowym może być objęta refundacją wywozową.
- (2) Biorąc pod uwagę aktualną sytuację na rynku cukru, refundacje wywozowe powinny być ustalone zgodnie z zasadami i kryteriami przewidzianymi w art. 32 i 33 rozporządzenia (WE) nr 318/2006.
- (3) Artykuł 33 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że ze względu na sytuację na rynku światowym lub szczególne wymagania niektórych rynków może zaistnieć konieczność zróżnicowania refundacji w zależności od miejsca przeznaczenia.
- (4) Refundacją mogą być objęte jedynie te produkty, które są dopuszczone do swobodnego przepływu wewnątrz Wspólnoty i które spełniają wymogi rozporządzenia Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r.

ustalającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾.

- (5) Celem negocjacji prowadzonych w ramach Układów Europejskich między Wspólnotą Europejską a Rumunią i Bułgarią jest w szczególności liberalizacja handlu produktami objętymi wspólną organizacją danego rynku. W przypadku obu krajów refundacje wywozowe powinny być zatem zniesione.

- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Refundacje wywozowe przewidziane w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 przyznaje się w odniesieniu do produktów i ilości określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia, z zastrzeżeniem warunków, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.

2. Produkty kwalifikujące się do objęcia refundacją na mocy ust. 1 muszą spełniać wymogi określone w art. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 951/2006.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 24 listopada 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 listopada 2006 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1585/2006 (Dz.U. L 294 z 25.10.2006, str. 19).

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, str. 24.

ZAŁĄCZNIK

Refundacje wywozowe dla syropów i niektórych innych produktów w sektorze cukru wywożonych w stanie nieprzetworzonym obowiązujące od dnia 24 listopada 2006 r. ^(a)

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1702 40 10 9100	S00	EUR/100 kg suchej masy	19,82
1702 60 10 9000	S00	EUR/100 kg suchej masy	19,82
1702 60 95 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,1982
1702 90 30 9000	S00	EUR/100 kg suchej masy	19,82
1702 90 60 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,1982
1702 90 71 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,1982
1702 90 99 9900	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,1982 ⁽¹⁾
2106 90 30 9000	S00	EUR/100 kg suchej masy	19,82
2106 90 59 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,1982

NB: Miejsca przeznaczenia są określone w następujący sposób:

S00: Wszystkie miejsca przeznaczenia z wyjątkiem: Albanii, Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Bułgarii, Rumunii, Serbii, Czarnogóry, Kosowa, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii.

^(a) Ilości określone w niniejszym Załączniku nie mają zastosowania, począwszy od dnia 1 lutego 2005 r. zgodnie z decyzją Rady 2005/45/WE z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie zawarcia i tymczasowego stosowania Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską zmieniającej Umowę pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. odnośnie do przepisów znajdujących zastosowanie do przetworzonych produktów rolnych (Dz.U. L 23 z 26.1.2005, str. 17).

⁽¹⁾ Kwota podstawowa nie ma zastosowania do produktu określonego w pkt 2 Załącznika do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3513/92 (Dz.U. L 355 z 5.12.1992, str. 12).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1733/2006**z dnia 23 listopada 2006 r.****ustalające stawki refundacji do niektórych produktów sektora cukru wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku cukru⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 lit. a) oraz ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 33 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, iż różnica między cenami na rynku światowym produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. b), c), d) i g) tego rozporządzenia a cenami wewnątrz Wspólnoty może zostać pokryta refundacją wywozową, gdy produkty te są wywożone jako towary wymienione w załączniku VII do wymienionego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1043/2005 z dnia 30 czerwca 2005 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 3448/93 w odniesieniu do systemu przyznawania refundacji wywozowych dla niektórych produktów rolnych wywożonych w postaci towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu oraz kryteriów dla ustalania wysokości kwot takich refundacji⁽²⁾ określa produkty, dla których należy ustalić stawkę refundacji, stosowaną w przypadku, gdy produkty te są wywożone jako towary wymienione w załączniku VII do rozporządzenia (WE) nr 318/2006.
- (3) Zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 stawkę refundacji ustala się co miesiąc na 100 kg każdego z rozpatrywanych produktów podstawowych.
- (4) Artykuł 33 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że refundacja wywozowa do produktu będącego składnikiem towaru nie może być wyższa niż ta obowiązująca

zująca w stosunku do tego samego produktu wywożonego bez dalszego przetwarzania.

- (5) Zważywszy na fakt, iż obecnie niemożliwe jest określenie sytuacji na rynku w ciągu kilku następnych miesięcy, refundacje, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, mogą być ustalone z wyprzedzeniem.
- (6) Ustalenie z wyprzedzeniem wysokich stawek refundacji może zagrozić zobowiązaniom podjętym w odniesieniu do refundacji, które mogą zostać przyznane do wywozów produktów rolnych należących do towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu. W takich sytuacjach niezbędne jest zatem zastosowanie środków ostrożności, nie stanowiąc jednak przeszkody dla zawierania umów długoterminowych. Ustalenie określonej stawki refundacji dla celów ustalenia refundacji z wyprzedzeniem jest środkiem, który pozwala na osiągnięcie tych różnych celów.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Stawki refundacji stosowane do produktów podstawowych wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 oraz par. 1 art. 1 i art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 i wywożonych jako towary wymienione w załączniku VII do rozporządzenia (WE) nr 318/2006 ustala się na poziomie podanym w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 24 listopada 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 listopada 2006 r.

W imieniu Komisji

Günter VERHEUGEN

Wiceprzewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1585/2006 (Dz.U. L 294 z 25.10.2006, str. 19).

⁽²⁾ Dz.U. L 172 z 5.7.2005, str. 24. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1713/2006 (Dz.U. L 321 z 21.11.2006, str. 11).

ZAŁĄCZNIK

Stawki refundacji stosowane od dnia 24 listopada 2006 r. do niektórych produktów z sektora cukru wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu ⁽¹⁾

Kod CN	Opis	Stawka refundacji na 100 kg (w EUR)	
		W przypadku ustalania refundacji z wyprzedzeniem	Inne
1701 99 10	Cukier biały	19,82	19,82

⁽¹⁾ Stawki określone w niniejszym załączniku nie mają zastosowania do wywozu do Bułgarii z dniem 1 października 2004 r., do Rumunii z dniem 1 grudnia 2005 r. oraz do towarów wymienionych w tabelach I i II Protokołu nr 2 do umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. wywożonych do Konfederacji Szwajcarskiej lub do Księstwa Lichtensteinu – z dniem 1 lutego 2005 r.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1734/2006**z dnia 23 listopada 2006 r.****w sprawie wydawania pozwoleń na wywóz w sektorze wina**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 883/2001 z dnia 24 kwietnia 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w odniesieniu do wymiany handlowej produktów w sektorze wina z państwami trzecimi⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 i art. 9 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 63 ust. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina⁽²⁾ ograniczył udzielanie refundacji wywozowych do produktów w sektorze wina do ilości i wydatków uzgodnionych w porozumieniu w sprawie rolnictwa zawartym podczas wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej.
- (2) Artykuł 9 rozporządzenia (WE) nr 883/2001 ustalił warunki, w których Komisja może podjąć szczególne środki w celu uniknięcia przekroczenia przewidzianej ilości lub dostępnego budżetu w ramach wyżej wymienionego porozumienia.
- (3) Na podstawie informacji dotyczących wniosków o pozwolenia na wywóz, będących w dyspozycji Komisji w dniu 22 listopada 2006 r., dostępna ilość w okresie do dnia 15 stycznia 2007 r., dla stref przeznaczenia 1) Afryka, 3) Europa Wschodnia i 4) Europa Zachodnia, określonych w art. 9 ust. 5 rozporządzenia (WE)

nr 883/2001, może zostać przekroczona, w przypadku gdy wydawanie pozwoleń na wywóz z wcześniejszym ustaleniem refundacji nie zostanie ograniczone. Należy zatem zastosować jednolity wskaźnik akceptacji wniosków złożonych od 16 do 21 listopada 2006 r. i zawiesić dla wymienionych stref do dnia 16 stycznia 2007 r. wydawanie wnioskowanych pozwoleń na wywóz, jak również składanie nowych wniosków,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Pozwolenia na wywóz z wcześniejszym ustaleniem refundacji w sektorze wina, o które wnioskowano w okresie od dnia 16. do 21 listopada 2006 r. zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 883/2001, są wydawane w ilości wynoszącej 54,04 % ilości wnioskowanej dla strefy 1) Afryka, w ilości wynoszącej 45,52 % ilości wnioskowanej dla strefy 3) Europa Wschodnia i w ilości wynoszącej 65,68 % ilości wnioskowanej dla strefy 4) Europa Zachodnia.

2. Dla produktów w sektorze wina określonych w ust. 1 wydawanie pozwoleń na wywóz, o które wnioskowano od dnia 22 listopada 2006 r., jak również składanie wniosków o pozwolenia na wywóz od dnia 24 listopada 2006 r., jest zawieszane dla stref przeznaczenia 1) Afryka, 3) Europa Wschodnia i 4) Europa Zachodnia do dnia 16 stycznia 2007 r.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 24 listopada 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 listopada 2006 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 128 z 10.5.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2079/2005 (Dz.U. L 333 z 20.12.2005, str. 6).

⁽²⁾ Dz.U. L 179 z 14.7.1999, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2165/2005 (Dz.U. L 345 z 28.12.2005, str. 1).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1735/2006**z dnia 23 listopada 2006 r.****w sprawie przekazanych ofert na wywóz jęczmienia w ramach przetargu, o którym mowa
w rozporządzeniu (WE) nr 935/2006**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przetarg na refundację wywozową do jęczmienia na wywóz do niektórych krajów trzecich został ogłoszony na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 935/2006 ⁽²⁾.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiającego niektóre szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych dla zbóż oraz środków podejmowanych

w przypadku występowania zakłóceń na rynku zbóż ⁽³⁾, Komisja może, na podstawie zgłoszonych ofert, podjąć decyzję o wstrzymaniu przetargu.

- (3) Biorąc pod uwagę czynniki, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1501/95, nie jest wskazane ustalenie maksymalnej wysokości refundacji.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nie podejmuje się dalszych działań w odniesieniu do ofert przekazanych od 17 do 23 listopada 2006 r., w ramach przetargu na refundację wywozową do jęczmienia, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 935/2006.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 24 listopada 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 listopada 2006 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 172 z 24.6.2006, str. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1736/2006**z dnia 23 listopada 2006 r.****w sprawie przekazanych ofert na wywóz pszenicy zwyczajnej w ramach przetargu, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 936/2006**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przetarg na refundację wywozową do pszenicy zwyczajnej na wywóz do niektórych krajów trzecich został ogłoszony na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 936/2006 ⁽²⁾.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiającego niektóre szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych dla zbóż oraz środków podejmowanych

w przypadku występowania zakłóceń na rynku zbóż ⁽³⁾, Komisja może, na podstawie zgłoszonych ofert, podjąć decyzję o wstrzymaniu przetargu.

- (3) Biorąc pod uwagę czynniki, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1501/95, nie jest wskazane ustalenie maksymalnej wysokości refundacji,
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nie podejmuje się dalszych działań w odniesieniu do ofert przekazanych od 17. do 23 listopada 2006 r., w ramach przetargu na refundację wywozową do pszenicy zwyczajnej, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 936/2006.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 24 listopada 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 listopada 2006 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 172 z 24.6.2006, str. 6.

⁽³⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50).

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

KOMISJA

DECYZJA NR 1/2006

z dnia 29 września 2006 r.

Komitetu ustanowionego na mocy Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie wzajemnego uznawania dotycząca wprowadzenia zmian do rozdziału 11 załącznika 1

(2006/798/WE)

KOMITET,

uwzględniając Umowę między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie wzajemnego uznawania w odniesieniu do oceny zgodności („Umowa”) podpisaną w dniu 21 czerwca 1999 r., w szczególności jej art. 10 ust. 5;

Wspólnota Europejska wprowadziła nową dyrektywę 2004/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ w sprawie przyrządów pomiarowych, Szwajcaria, ze swojej strony, wprowadziła takie zmiany do swoich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, że przepisy te uznaje się za równoważne, zgodnie z art. 1 ust. 2 Umowy, z wymienionym aktem prawodawstwa Wspólnoty Europejskiej;

Rozdział 11 dotyczący przyrządów pomiarowych w załączniku 1 powinien zostać zmieniony, aby odzwierciedlić obecną sytuację;

zgodnie z art. 10 ust. 5 Komitet może, na wniosek jednej ze stron, zmienić załącznik 1 do tej Umowy:

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

- 1) W rozdziale 11 (Przyrządy pomiarowe) załącznika 1 do wymienionej Umowy wprowadza się zmiany zgodnie z przepisami ustanowionymi w załączniku A do niniejszej decyzji.
- 2) Niniejsza decyzja, sporządzona w dwóch egzemplarzach, jest podpisana przez przedstawicieli Komitetu, którzy są upoważnieni do działania w imieniu Stron. Niniejsza decyzja obowiązuje od daty złożenia ostatniego z wymienionych podpisów.

Podpisano w Bernie, dnia 29 września 2006 r.

Podpisano w Brukseli, dnia 27 września 2006 r.

W imieniu Konfederacji Szwajcarskiej

Heinz HERTIG

W imieniu Wspólnoty Europejskiej

Andra KOKE

⁽¹⁾ Dz.U. L 135 z 30.4.2004, str. 1.

ZAŁĄCZNIK

Treść rozdziału 11 (Przyrządy pomiarowe) załącznika 1 (Sektory produktów) zostaje skreślona i zastąpiona następującym tekstem:

„SEKCJA I

Przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne*Postanowienia objęte artykułem 1 ustęp 1**Wspólnota Europejska*

Dyrektywa Rady 71/347/EWG z dnia 12 października 1971 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do pomiaru gęstości zboża w stanie zsypanym (Dz.U. L 239 z 25.10.1971, str. 1), z późniejszymi zmianami

Dyrektywa Rady 71/349/EWG z dnia 12 października 1971 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do wzorcowania zbiorników statków (Dz.U. L 239 z 25.10.1971, str. 15), z późniejszymi zmianami.

Dyrektywa Rady 76/765/EWG z dnia 27 lipca 1976 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich dotyczących alkoholomierzy i densymetrów do alkoholu (Dz.U. L 262 z 27.9.1976, str. 143), z późniejszymi zmianami.

Dyrektywa Rady 86/217/EWG z dnia 26 maja 1986 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do manometrów do opon pojazdów silnikowych (Dz.U. L 152 z 6.6.1986, str. 48), z późniejszymi zmianami.

Dyrektywa Rady 75/106/EWG z dnia 19 grudnia 1974 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do objętościowego uzupełniania niektórych płynów w opakowaniach jednostkowych (Dz.U. L 42 z 15.2.1975, str. 1), z późniejszymi zmianami.

Dyrektywa Rady 75/107/EWG z dnia 19 grudnia 1974 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do butelek wykorzystywanych jako pojemniki pomiarowe (Dz.U. L 42 z 15.2.1975, str. 14), z późniejszymi zmianami.

Dyrektywa Rady 76/211/EWG z dnia 20 stycznia 1976 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do paczkowania według masy lub objętości niektórych produktów w opakowaniach jednostkowych (Dz.U. L 46 z 21.2.1976, str. 1), z późniejszymi zmianami.

Dyrektywa Rady 80/232/EWG z dnia 15 stycznia 1980 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do nominalnych ilości i nominalnych pojemności dopuszczalnych w odniesieniu do niektórych produktów w opakowaniach jednostkowych (Dz.U. L 51 z 25.2.1980, str. 1), z późniejszymi zmianami.

Szwajcaria

Rozporządzenie z dnia 8 czerwca 1998 r. dotyczące pomiaru i zgłaszania ilości towarów w handlu (RS 941.281), z późniejszymi zmianami.

Rozporządzenie z dnia 12 czerwca 1998 r. w sprawie przepisów technicznych dotyczących zgłaszania ilości przemysłowych opakowań jednostkowych (RS 941.281.1), z późniejszymi zmianami.

*Postanowienia objęte artykułem 1 ustęp 2**Wspólnota Europejska*

Dyrektywa 2004/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie przyrządów pomiarowych (2004/22/WE) (Dz. U. L 135 z 30.4.2004), z późniejszymi zmianami

Dyrektywa 1999/103/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 stycznia 2000 r. zmieniająca dyrektywę Rady 80/181/EWG z dnia 20 grudnia 1979 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do jednostek miar (Dz.U. L 34 z 9.2.2000, str. 17).

Dyrektywa Rady z dnia 26 lipca 1971 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do wspólnych przepisów dotyczących przyrządów pomiarowych oraz metod kontroli metrologicznej (71/316/EWG), ostatnio zmieniona dyrektywą Rady nr 88/665/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. (Dz.U. L 382 z 31.12.1988, str. 42).

Dyrektywa Rady z dnia 26 lipca 1971 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do odważników prostopadłościennych od 5 do 50 kilogramów średniej klasy dokładności oraz odważników walcowych od 1 grama do 10 kilogramów średniej klasy dokładności (71/317/EWG) (Dz.U. L 202 z 6.9.1971, str. 14).

Dyrektywa Rady z dnia 4 marca 1974 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do odważników od 1 mg do 50 kg o dokładności większej niż średnia (74/148/EWG) (Dz.U. L 84 z 28.3.1974, str. 3)

Dyrektywa Rady z dnia 27 lipca 1976 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do tablic alkoholometrycznych (76/766/EWG) (Dz.U. L 262 z 27.9.1976, str. 149).

Szwajcaria

Ustawa federalna z dnia 9 czerwca 1977 r. w sprawie systemu miar i wag (RO 1977 2394), ostatnio zmieniona w dniu 18 czerwca 1993 r. (RO 1993 3149)

Rozporządzenia z dnia 23 listopada 1994 r. w sprawie jednostek miar (RO 1994 3109)

Rozporządzenie z dnia 15 lutego 2006 r. dotyczące przyrządów pomiarowych (RO 2006 1453)

Rozporządzenie Federalnego Ministerstwa Sprawiedliwości i Policji z dnia 16 kwietnia 2004 r. w sprawie wag nieautomatycznych (RO 2004 2093)

Rozporządzenie Federalnego Ministerstwa Sprawiedliwości i Policji z dnia 19 marca 2006 r. w sprawie przyrządów do pomiaru długości (RO 2006)

Rozporządzenie Federalnego Ministerstwa Sprawiedliwości i Policji z dnia 19 marca 2006 r. w sprawie miar objętości (RO 2006 1525)

Rozporządzenie Federalnego Ministerstwa Sprawiedliwości i Policji z dnia 19 marca 2006 r. w sprawie systemu miar cieczy innych niż woda (RO 2006 1533)

Rozporządzenie Federalnego Ministerstwa Sprawiedliwości i Policji z dnia 19 marca 2006 r. w sprawie wag automatycznych (RO 2006 1545)

Rozporządzenie Federalnego Ministerstwa Sprawiedliwości i Policji z dnia 19 marca 2006 r. w sprawie przyrządów pomiarowych do energii cieplnej (RO 2006 1569)

Rozporządzenie Federalnego Ministerstwa Sprawiedliwości i Policji z dnia 19 marca 2006 r. w sprawie przyrządów pomiarowych do gazu (RO 2006 1591)

Rozporządzenie Federalnego Ministerstwa Sprawiedliwości i Policji z dnia 19 marca 2006 r. w sprawie przyrządów pomiarowych do gazów spalinyowych z silników spalinowych (RO 2006 1599)

Rozporządzenie Federalnego Ministerstwa Sprawiedliwości i Policji z dnia 19 marca 2006 r. w sprawie przyrządów pomiarowych do energii i mocy elektrycznej (RO 2006 1613)

Rozporządzenie z dnia 15 sierpnia 1986 r. w sprawie odważników (RO 1986 2022), ostatnio zmienione 21 listopada 1995 r. (RO 1995 5646)

SEKCJA II

Organy oceny zgodności

Komitet ustanowiony na mocy artykułu 10 niniejszej Umowy opracowuje i uaktualnia, zgodnie z procedurą określoną w artykule 11 Umowy, wykaz organów oceny zgodności.

SEKCJA III

Organy wyznaczające

Postanowienia objęte artykułem 1 ustęp 1

Wspólnota Europejska:

- Belgia: Ministère des affaires économiques/Ministerie van Economische Zaken
- Dania: National Agency for Enterprise and Housing
- Niemcy:
- Grecja: Ministry of Development, General Secretariat of Consumer
- Hiszpania: Ministerio de Fomento
- Francja: Przychylenie pomiarowe:
Ministère de l'économie, des finances et de l'industrie – Direction de l'action régionale et de la petite et moyenne industrie – Sous-direction de la métrologie
Opakowania jednostkowe:
Ministère de l'économie, des finances et de l'industrie – Direction générale de la consommation, de la concurrence et de la répression des fraudes
- Irlandia:
- Włochy:
- Luksemburg:
- Niderlandy: Minister van Economische Zaken
- Austria: Bundesministerium für Wirtschaft und Arbeit
- Portugalia:
- Finlandia: Kauppa- ja teollisuusministeriö/Handels- och industriministeriet
- Szwecja: W ramach rządu Szwecji:
Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll
W odniesieniu do dyrektywy 75/33/WE i dyrektywy 79/830/EWG:
Boverket
W odniesieniu do dyrektywy 77/95/EWG: Vägverket
- Zjednoczone Królestwo: Department of Trade and Industry
- Szwajcaria:* Swiss Federal Office of Metrology (METAS)

Postanowienia objęte artykułem 1 ustęp 2

Wspólnota Europejska:

— Belgia:	Ministère des affaires économiques/Ministerie van Economische Zaken
— Dania:	National Agency for Enterprise and Housing
— Niemcy:	
— Grecja:	Ministry of Development, General Secretariat of Consumer
— Hiszpania:	Ministerio de Fomento
— Francja:	
— Irlandia:	
— Włochy:	
— Luksemburg:	
— Niderlandy:	Minister van Economische Zaken
— Austria:	Bundesministerium für Wirtschaft und Arbeit
— Portugalia:	
— Finlandia:	Kauppa- ja teollisuusministeriö/Handels- och industriministeriet
— Szwecja:	W ramach rządu Szwecji: Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll W odniesieniu do dyrektywy 75/33/WE i dyrektywy 79/830/EWG: Boverket W odniesieniu do dyrektywy 77/95/EWG: Vägverket
— Zjednoczone Królestwo:	Department of Trade and Industry
<i>Szwajcaria:</i>	Swiss Federal Office of Metrology (METAS)

SEKCJA IV

Specjalne zasady odnoszące się do wyznaczania organów oceny zgodności

W zakresie wyznaczania organów oceny zgodności, organy wyznaczające przestrzegają zasad ogólnych zawartych w załączniku 2 i w załączniku V do dyrektywy 90/384/EWG oraz w art. 12 dyrektywy 2004/22/WE, w odniesieniu do produktów objętych tymi dyrektywami.

SEKCJA V

Postanowienia uzupełniające

1. Wymiana informacji

Organy oceny zgodności wymienione w sekcji II dostarczają okresowo państwom członkowskim i właściwym organom szwajcarskim informacje przewidziane w podpunkcie 1.5 załącznika II do dyrektywy 90/384/EWG.

Organy oceny zgodności wymienione w sekcji II mogą przedłożyć wniosek o informacje przewidziane w podpunkcie 1.6 załącznika II do dyrektywy 90/384/EWG.

2. Opakowania jednostkowe

Szwajcaria uznaje kontrole przeprowadzone zgodnie z przepisami prawodawstwa wspólnotowego wymienionymi w sekcji I przez organy Wspólnoty wymienione w sekcji II w przypadku wprowadzenia do obrotu na terenie Szwajcarii jednostkowych opakowań wspólnotowych.

W zakresie kontroli statystycznych ilości zgłaszanych na opakowaniach, Wspólnota Europejska uznaje szwajcarskie metody ustanowione w artykułach 24–40 rozporządzenia w sprawie przepisów technicznych dotyczących zgłaszania ilości na przemysłowych opakowaniach jednostkowych (RS 941.281.1) za równoważne wspólnotowej metodzie ustanowionej w załączniku II do dyrektyw 75/106/EWG i 76/211/EWG, zmienionych dyrektywą 78/891/EWG. Producenci szwajcarscy, których opakowania jednostkowe są zgodne z prawodawstwem wspólnotowym i zostały poddane kontroli zgodnie ze szwajcarską metodą, umieszczają znak »e« na swoich produktach wywożonych do WE.

3. Oznakowanie

3.1. Do celów niniejszej Umowy, przepisy dyrektywy 71/316/EWG odczytuje się z następującymi dostosowaniami:

- a) W załączniku I pkt 3.1 tiret pierwsze oraz w załączniku II pkt 3.1.1.1. lit. a) tiret pierwsze, w tekście umieszczonym w nawiasie dodaje się następujący tekst: »CH – Szwajcaria«.
- b) Rysunki, w których mowa w załączniku II pkt 3.2.1 są uzupełnione literami niezbędnymi do przedstawienia znaku »CH«.

3.2. W drodze odstępstwa od postanowień art. 1 niniejszej Umowy, zasady dotyczące oznakowania przyrządów pomiarowych wprowadzonych na rynek Szwajcarii są następujące:

Oznakowanie, które należy umieścić to oznakowanie CE i dodatkowe oznakowanie systemu miar i wag lub krajowy znak zainteresowanego państwa członkowskiego WE, zgodnie z wymogami określonymi w załączniku I pkt 3.1 tiret pierwsze oraz w załączniku II pkt 3.1.1.1. tiret pierwsze dyrektywy 71/316/EWG.

4. Przyrządy pomiarowe objęte dyrektywą 2004/22/WE

4.1. Wymiana informacji, nadzór rynku i współpraca administracyjna

Zgodnie z przepisami art. 18 dyrektywy 2004/22/WE, właściwe organy państw członkowskich i Szwajcarii wspomagają się wzajemnie w wypełnianiu obowiązków, mających na celu nadzór rynku.

W szczególności właściwe organy wymieniają:

- informacje dotyczące stopnia spełniania przez badane przez nie przyrządy przepisów dyrektywy 2004/22/WE, a także wyniki takich badań;
- certyfikaty badań typu WE i badania projektu wraz z załącznikami do nich, wydane przez jednostki notyfikowane oraz dodatki, poprawki i wycofania, związane z certyfikatami już wydanymi;
- zatwierdzenia systemów jakości wydane przez jednostki notyfikowane oraz informacje dotyczące odrzuconych lub wycofanych systemów jakości;
- raporty oceniające opracowane przez jednostki notyfikowane, na żądanie innych organów.

Państwa członkowskie i Szwajcaria zapewniają, że wszelkie niezbędne informacje związane z certyfikatami i zatwierdzeniami systemu jakości są udostępniane jednostkom przez nie notyfikowanym.

Każda Strona informuje drugą Stronę, jakie właściwe organy wyznaczyła do takiej wymiany informacji.

4.2. Dokumentacja techniczna i deklaracja zgodności

Producentom, ich upoważnionym przedstawicielom lub osobom odpowiedzialnym za wprowadzenie produktów do obrotu wystarcza posiadanie dokumentacji technicznej i deklaracji zgodności wymaganej przez organy krajowe do celów kontroli będących do ich dyspozycji na terytorium jednej ze Stron przez okres co najmniej dziesięciu lat od ostatniej daty wytworzenia produktu.

Niniejszym Strony zobowiązują się do przesyłania wszystkich właściwych dokumentów technicznych na wnioszek organów drugiej Strony.”

DECYZJA KOMISJI**z dnia 3 listopada 2006 r.****ustanawiająca zmienione kryteria ekologiczne i związane z nimi wymogi dotyczące oceny i weryfikacji w odniesieniu do przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego polepszczom gleby**

(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 5369)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/799/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1980/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. w sprawie zrewidowanego programu przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 1 akapit drugi,

po konsultacji z Komitetem Unii Europejskiej ds. Oznakowania Ekologicznego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1980/2000 przeprowadzono we właściwym czasie przegląd kryteriów ekologicznych oraz związanych z nimi wymogów dotyczących oceny i weryfikacji, ustanowionych w decyzji Komisji 2001/688/WE⁽²⁾ w odniesieniu do przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego polepszczom gleby i podłożom uprawowym.
- (2) W świetle tego przeglądu należy podzielić tę grupę produktów na dwie odrębne grupy.
- (3) Należy zatem zastąpić decyzję 2001/688/WE dwiema odrębnymi decyzjami odnoszącymi się odpowiednio do polepszczy gleby i podłoża uprawowych.
- (4) W odniesieniu do polepszczy gleby należy również, w świetle przeglądu oraz w celu uwzględnienia postępu naukowego i zmian na rynku, dokonać przeglądu kryteriów i wymogów związanych z polepszczami gleby, których okres ważności upływa dnia 28 sierpnia 2007 r.
- (5) Zmienione kryteria ekologiczne i wymogi powinny obowiązywać przez okres czterech lat.
- (6) Należy przyznać okres przejściowy nie dłuższy niż 18 miesięcy dla producentów, których produktom przyznano oznakowanie ekologiczne przed dniem 1 października 2006 r. lub którzy przed tym terminem złożyli wniosek o przyznanie oznakowania, aby mieli wystarczająco dużo czasu na dostosowanie swoich produktów do zmienionych kryteriów i wymogów.

- (7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1980/2000,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Grupa produktów „polepszcze gleby” obejmuje materiały dodane do gleby *in situ*, głównie w celu zachowania lub poprawienia jej właściwości fizycznych, oraz materiały, które mogą poprawić jej chemiczne i/lub biologiczne właściwości lub działanie.

Artykuł 2

W celu przyznania wspólnotowego oznakowania ekologicznego polepszczom gleby, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1980/2000, produkt musi zaliczać się do grupy produktów „polepszcze gleby” zgodnie z określeniem zawartym w art. 1, a także musi spełniać kryteria ekologiczne ustanowione w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Wpływ na środowisko grupy produktów „polepszcze gleby” oceniany jest przy pomocy określonych kryteriów ekologicznych ustanowionych w załączniku.

Artykuł 4

Do celów administracyjnych grupie produktów „polepszcze gleby” przypisuje się numer kodowy 003.

Artykuł 5

Uchyła się decyzję 2001/688/WE.

Artykuł 6

Oznakowania ekologiczne przyznane przed dniem 1 października 2006 r. w odniesieniu do produktów zaliczających się do grupy produktów „polepszcze gleby i podłoża uprawowe” mogą być w dalszym ciągu stosowane do dnia 30 kwietnia 2008 r.

W przypadku gdy wnioski dotyczące przyznania oznakowania ekologicznego w odniesieniu do produktów zaliczających się do grupy produktów „polepszcze gleby i podłoża uprawowe” zostały złożone przed dniem 1 października 2006 r., produktom tym może zostać przyznane oznakowanie ekologiczne na warunkach mających zastosowanie do dnia 28 sierpnia 2007 r. W takich przypadkach oznakowanie ekologiczne może być stosowane do dnia 30 kwietnia 2008 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 237 z 21.9.2000, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 242 z 12.9.2001, str. 17. Decyzja zmieniona decyzją 2005/384/WE (Dz.U. L 127 z 20.5.2005, str. 20).

Artykuł 7

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 3 listopada 2006 r.

W imieniu Komisji

Stavros DIMAS

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

RAMY

Badania i pobieranie próbek prowadzi się w stosownych przypadkach zgodnie z metodami badań opracowanymi przez komitet techniczny CEN 223 „Polepszacze gleby i podłoża uprawowe” do momentu, kiedy zostaną udostępnione stosowne normy horyzontalne opracowane pod kierownictwem zespołu zadaniowego CEN Task Force 151 „Horizontal”.

Próbki są pobierane zgodnie z metodologią określoną przez CEN/TC 223 (WG 3), jak zostało to określone i zatwierdzone przez CEN w normie EN 12579 „Polepszacze gleby i podłoża uprawowe – pobieranie próbek”. W przypadku gdy wymagane jest badanie lub pobieranie próbek nieobjęte tymi metodami i technikami, właściwy organ lub organy oceniające stosowanie (zwane dalej „właściwym organem”) wskazują, jakie metody badania i/lub pobierania próbek uznane są za dopuszczalne.

W stosownych przypadkach można zastosować inne metody, jeśli ich równoważność jest zatwierdzona przez właściwy organ. W przypadku gdy nie wymienia się żadnych badań lub gdy badania te wymienione są jako badania, które należy stosować do weryfikacji lub monitorowania, właściwe organy powinny opierać się na odpowiednich deklaracjach i dokumentacji, dostarczonych przez wnioskodawcę, i/lub niezależnych weryfikacjach.

Przy ocenie wniosków oraz monitorowaniu zgodności z kryteriami niniejszego załącznika właściwym organom zaleca się uwzględnienie uznanych systemów zarządzania środowiskiem, takich jak EMAS lub ISO 14001. (Uwaga: stosowanie takich systemów zarządzania nie jest wymagane).

Celem niniejszych kryteriów jest w szczególności propagowanie:

- stosowania materiałów odnawialnych i/lub recyklingu substancji organicznych powstałych w wyniku zbierania i/lub przetwarzania odpadów i tym samym przyczyniającego się do minimalizowania odpadów stałych w miejscach ich ostatecznego usuwania (np. na składowiskach),
- ograniczenia szkód wyrządzonych w środowisku lub zagrożeń związanych z obecnością metali ciężkich i innych substancji niebezpiecznych w wyniku stosowania produktu.

Kryteria ustalane są w sposób propagujący etykietowanie polepszaczy gleby i podłoży uprawowych wywierających mniejszy wpływ na środowisko w całym cyklu życia produktu.

KRYTERIA EKOLOGICZNE

1. Składniki

Dopuszcza się następujące składniki:

1.1. Składniki organiczne

Przyznanie oznakowania ekologicznego rozważane jest wyłącznie w przypadku produktu niezawierającego torfu oraz jeśli substancje organiczne w nim zawarte powstały w wyniku przetwarzania i/lub ponownego wykorzystania odpadów (jak określono w dyrektywie Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów⁽¹⁾ oraz w załączniku I do wspomnianej dyrektywy).

Wnioskodawca przedkłada właściwemu organowi szczegółowy skład produktu oraz oświadczenie o zgodności z powyższym wymogiem.

⁽¹⁾ Dz.U. L 194 z 25.7.1975, str. 47. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

1.2. Osady

Produkty nie mogą zawierać osadów ściekowych. Osady inne niż osady ściekowe są dozwolone, wyłącznie jeśli spełniają następujące kryteria.

Osady są określone jako jedne z następujących odpadów zgodnie z europejskim wykazem odpadów (jak określono w decyzji Komisji 2001/118/WE z dnia 16 stycznia 2001 r. zmieniającej decyzję 2000/532/WE w zakresie wykazu odpadów ⁽¹⁾):

0203 05	Osady z zakładowych oczyszczalni ścieków powstałe w wyniku przygotowania i przetwarzania owoców, warzyw, zbóż, olejów jadalnych, kakao, kawy, herbaty i tytoniu; produkcji przetworów; produkcji drożdży i ekstraktu drożdżowego, przygotowania i fermentacji melasy
0204 03	Osady z zakładowych oczyszczalni ścieków powstałe przy przetwarzaniu cukru
0205 02	Osady z zakładowych oczyszczalni ścieków pochodzące z przemysłu mleczarskiego
0206 03	Osady z zakładowych oczyszczalni ścieków pochodzące z przemysłu piekarskiego i cukierniczego
0207 05	Osady pochodzące z produkcji napojów alkoholowych i bezalkoholowych (z wyłączeniem kawy, herbaty i kakao)

Osady te są oddzielone, tzn. że nie zostały one zmieszane ze ściekami lub osadami pochodzącymi z innych procesów produkcyjnych.

Maksymalne stężenie metali ciężkich w odpadach przed poddaniem ich przetworzeniu (mg/kg masy suchej) spełnia wymogi kryterium drugiego.

Osady powinny spełniać wszystkie inne kryteria oznakowania ekologicznego określone w niniejszym załączniku, co oznacza, że uznaje się je za wystarczająco ustabilizowane i oczyszczone.

Wnioskodawca przedkłada właściwemu organowi szczegółowy skład produktu oraz oświadczenie o zgodności z każdym z powyższych wymogów.

1.3. Minerale

Minerałów nie należy wydobywać:

— na terenach mających znaczenie dla Wspólnoty zgodnie z dyrektywą Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory ⁽²⁾,

— obszarów objętych siecią Natura 2000, obejmujących obszary specjalnej ochrony zgodnie z dyrektywą Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa ⁽³⁾ ani terenów objętych dyrektywą 92/43/EWG lub innych obszarów usytuowanych poza Wspólnotą Europejską, które podlegają odpowiednim przepisom Konwencji ONZ o różnorodności biologicznej.

Wnioskodawca przedkłada właściwemu organowi oświadczenie o zgodności z powyższym wymogiem, wydane przez właściwe organy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 47 z 16.2.2001, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 206 z 22.7.1992, str. 7. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003.

⁽³⁾ Dz.U. L 59 z 25.4.1979, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 807/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 36).

2. Ograniczenie zawartości substancji niebezpiecznych

W ostatecznym produkcie zawartość następujących pierwiastków nie może przekraczać wartości podanych poniżej, mierzonych w suchej masie:

Pierwiastek	mg/kg (sucha masa)
Zn	300
Cu	100
Ni	50
Cd	1
Pb	100
Hg	1
Cr	100
Mo (*)	2
Se (*)	1,5
As (*)	10
F (*)	200

(*) Dane dotyczące obecności tych pierwiastków są niezbędne wyłącznie w przypadku produktów zawierających materiały pochodzące z procesów przemysłowych.

Uwaga: Powyższe wartości dopuszczalne obowiązują jedynie w przypadku braku bardziej rygorystycznych krajowych przepisów.

Wnioskodawca przedkłada właściwemu organowi odpowiednie sprawozdania z badań oraz oświadczenie o zgodności z powyższym wymogiem.

3. Zanieczyszczenia fizyczne

W ostatecznym produkcie (przy rozmiarze sita wynoszącym 2 mm) zawartość szkła, metalu i tworzyw sztucznych nie może przekraczać 0,5 % suchej masy.

Wnioskodawca przedkłada właściwemu organowi odpowiednie sprawozdania z badań oraz oświadczenie o zgodności z powyższym wymogiem.

4. Azot

Stężenie azotu w produkcie nie może przekraczać 3 % całkowitego N (w masie), a zawartość nieorganicznego N nie może przekraczać 20 % całkowitego N (lub organiczny N $\geq$ 80 %).

Wnioskodawca przedkłada właściwemu organowi oświadczenie o zgodności z powyższym wymogiem.

5. Działanie produktu

a) Produkty powinny być dostarczane w stanie stałym i zawierać nie mniej niż 25 % suchej masy wagowo oraz nie mniej niż 20 % substancji organicznej według ciężaru substancji suchej (mierzonej przez stratę w prażeniu).

b) Produkty nie mogą wywierać niekorzystnego wpływu na wschodzenie ani wzrost roślin.

Wnioskodawca przedkłada właściwemu organowi oświadczenie o zgodności z powyższymi wymogami wraz z odpowiednimi sprawozdaniami z badań oraz dokumentacją.

6. Zdrowie i bezpieczeństwo

Produkty nie mogą przekraczać następujących maksymalnych poziomów pierwotnych czynników chorobotwórczych:

— *Salmonella*: brak w 25 g,

— Helminth ova: brak w 1,5 g ⁽¹⁾

— *E. coli*: < 1 000 MPN/g (MPN: ang. *most probable number* – najbardziej prawdopodobna liczba) ⁽²⁾

Wnioskodawca przedkłada właściwemu organowi odpowiednie sprawozdania z badań oraz oświadczenie o zgodności z powyższymi wymogami.

7. Nasiona zdolne do kiełkowania/rozmnożki

W ostatecznym produkcie zawartość nasion chwastów i wegetatywnych organów reprodukcyjnych agresywnych chwastów nie może przekraczać dwóch jednostek na litr.

Wnioskodawca przedkłada właściwemu organowi oświadczenie o zgodności z powyższymi wymogami wraz z odpowiednimi sprawozdaniami z badań i/lub dokumentacją.

8. Informacje załączane do produktu

Do produktu należy załączyć następujące informacje (zarówno do produktów w opakowaniach, jak i sprzedawanych luzem), umieszczone na opakowaniu lub w ulotkach informacyjnych:

Informacje ogólne:

- a) nazwa (nazwisko) i adres organu odpowiedzialnego za wprowadzanie do obrotu;
- b) napis określający rodzaj produktu, zawierający sformułowanie „POLEPSZACZ GLEBY”;
- c) kod identyfikujący partię produktu;
- d) ilość (waga lub objętość);
- e) najważniejsze surowce (których udział wynosi ponad 5 % objętości), z których został wytworzony produkt.

W stosownych przypadkach do produktu należy załączyć następujące informacje dotyczące jego zastosowania, umieszczone na opakowaniu lub w ulotkach informacyjnych:

- a) zalecane warunki składowania i zalecany termin przydatności do użycia;
- b) wytyczne dotyczące bezpiecznego obchodzenia się z produktem i jego stosowania;
- c) opis przeznaczenia produktu oraz wszelkie ograniczenia przy jego stosowaniu;
- d) oświadczenie o przydatności produktu dla poszczególnych grup roślin (np. rośliny nietolerujące podłoża bogatego w związki wapnia lub rośliny wapieniolubne);
- e) wartość pH i stosunek węgla do azotu (C/N);
- f) oświadczenie o stabilności substancji organicznej (trwała lub bardzo trwała) według norm krajowych lub międzynarodowych;

⁽¹⁾ Dla produktów, w przypadku których materia organiczna nie pochodzi wyłącznie z odpadów zielonych, ogrodowych lub parkowych.

⁽²⁾ Dla produktów, w przypadku których materia organiczna pochodzi wyłącznie z odpadów zielonych, ogrodowych lub parkowych.

g) oświadczenie dotyczące zalecanych metod stosowania;

h) w przypadku stosowania przez hobbystów: zalecana dawka stosowania wyrażona w kilogramach lub litrach produktu na jednostkę powierzchni (m^2) rocznie.

Dana informacja może zostać pominięta jedynie pod warunkiem przedstawienia stosownego uzasadnienia przez wnioskodawcę.

Uwaga: Powyższe informacje należy zawsze podawać, chyba że krajowe przepisy stanowią inaczej.

Informacje szczegółowe

Parametr	Metoda badania
Ilość	EN 12580
Zawartość materii organicznej i popiołu	EN 13039
Całkowita zawartość azotu	prEN 13654/1-2
Stosunek węgla do azotu (C/N)	C/N (*)
pH	EN 13037
Metale ciężkie (Cd, Cr, Cu, Pb, Ni, Zn)	EN 13650
Hg	ISO 16772
Zawartość wilgoci w stosunku do masy suchej	EN 13040
<i>Salmonella</i>	ISO 6579
Helminth ova	prXP X 33-017
<i>E. coli</i>	ISO 11866-3
Badanie stabilności/dojrzałości (rodzaj badania należy podać wraz z jego wynikami)	nie dotyczy

(*) Węgiel = materia organiczna (EN 13039) $\times$ 0,58
nie dotyczy = brak metody CEN.

9. Informacje zamieszczane na oznakowaniu ekologicznym

Pole 2 oznakowania ekologicznego powinno zawierać następujące sformułowanie:

- produkt przyczyniający się do ograniczenia zanieczyszczenia gleby i wody,
- produkt wspierający recykling materiałów,
- produkt przyczyniający się do poprawy żyzności gleby.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 23 listopada 2006 r.****zatwierdzająca plany zwalczania klasycznego pomoru świń u dzików i szczepień interwencyjnych dzików w Bułgarii***(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 5468)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2006/800/WE)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Traktat o przystąpieniu Bułgarii i Rumunii, w szczególności jego art. 4 ust. 3,

uwzględniając Akt Przystąpienia Bułgarii i Rumunii, w szczególności jego art. 42,

uwzględniając dyrektywę Rady 2001/89/WE z dnia 23 października 2001 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania klasycznego pomoru świń⁽¹⁾, w szczególności jej art. 16 ust. 1 akapit drugi oraz art. 20 ust. 2 akapit czwarty,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywa nr 2001/89/WE wprowadza minimalne środki wspólnotowe zwalczania klasycznego pomoru świń. Środki te obejmują przepis mówiący, że państwa członkowskie przedłożą Komisji, po stwierdzeniu pierwszego przypadku klasycznego pomoru świń u dzików, plan środków zwalczania tej choroby. Wspomniana dyrektywa zawiera również przepisy dotyczące szczepień interwencyjnych dzików.

(2) Klasyczny pomór świń występuje u dzików w Bułgarii.

(3) Biorąc pod uwagę przystąpienie Bułgarii, należy ustanowić na szczeblu Wspólnoty środki dotyczące sytuacji klasycznego pomoru świń w tym kraju.

⁽¹⁾ Dz.U. L 316 z 1.12.2001, str. 5. Dyrektywa zmieniona Aktem Przystąpienia z 2003 r.

(4) Bułgaria wprowadziła program badania i zwalczania klasycznego pomoru świń na całym terytorium kraju. Program ten jest nadal realizowany.

(5) Bułgaria przedłożyła również Komisji w dniu 31 maja 2006 r. do zatwierdzenia plan zwalczania klasycznego pomoru świń u dzików oraz plan szczepień interwencyjnych dzików na całym terytorium Bułgarii.

(6) Wspomniane plany przedłożone przez Bułgarię zostały ocenione przez Komisję i uznane za zgodne z dyrektywą nr 2001/89/WE.

(7) Mając na uwadze przystąpienie Bułgarii, plany te należy zatwierdzić jako środek przejściowy, mający zastosowanie od daty przystąpienia przez okres dziewięciu miesięcy.

(8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1**Plan zwalczania klasycznego pomoru świń u dzików**

Przedstawiony przez Bułgarię w dniu 31 maja 2006 r. plan zwalczania klasycznego pomoru świń w populacji dzików na obszarze, o którym mowa w pkt 1 załącznika, zostaje zatwierdzony.

Artykuł 2**Plan szczepień interwencyjnych dzików przeciwko klasycznemu pomorowi świń**

Przedstawiony przez Bułgarię Komisji w dniu 31 maja 2006 r. plan szczepień interwencyjnych dzików przeciwko klasycznemu pomorowi świń na obszarze, o którym mowa w pkt 2 załącznika, zostaje zatwierdzony.

Artykuł 3**Zgodność**

Bułgaria podejmuje natychmiastowe środki w celu zastosowania się do niniejszej decyzji, a następnie podaje je do wiadomości publicznej. Bułgaria niezwłocznie informuje o tym Komisję.

Artykuł 4**Stosowanie**

Niniejszą decyzję stosuje się z zastrzeżeniem oraz z dniem wejścia w życie Traktatu o przystąpieniu Bułgarii i Rumunii.

Niniejszą decyzję stosuje się przez okres dziewięciu miesięcy.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 listopada 2006 r.

W imieniu Komisji

Markos KYPRIANOU

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK**1. Obszary, na których ma być wprowadzony plan zwalczania klasycznego pomoru świń u dzików:**

Całe terytorium Bułgarii.

2. Obszary, na których ma być wprowadzony plan szczepień interwencyjnych dzików przeciwko klasycznemu pomorowi świń:

Całe terytorium Bułgarii.
